

ת"פ 52604/08/19 - פלוני נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 52604-08-19 מדינת ישראל נ' פלוני

בפני	כבוד השופטת, סגנית הנשיאה טל אוסטפלד נאוי
מבקש	פלוני
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

בפניי בקשת ההגנה לביטול כתב האישום לפי סעיף 149(10) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 (להלן: "**החסד"פ**").

כנגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו שני אישומים בהם שתי עבירות של **תקיפה סתם - בן זוג**, לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין, תשל"ז-1977. המבקש כפר במיוחס לו ונקבע דיון לשמיעת הראיות ליום 8.11.20.

נטען בבקשה כי בבוקר דיון שמיעת הראיות, עובר לדיון, נפגשה ב"כ המשיבה עם ע"ת/1 - המתלוננת וע"ת/2. בפתח הדיון, טען ב"כ המבקש כי הפגישה עם העדות וריענון התקיים באופן פסול, מאחר ושתי העדות דיברו ביניהן וב"כ המשיבה ביצעה את הריענון "בצוותא". ה

סנגור אף פנה בבקשה לקבל את סרטוני מצלמות האבטחה של בית המשפט.

במעמד הדיון הורתי למשמר בתי המשפט לשמור את סרטוני המצלמות וסברתי כי מאחר ומותב זה שומע את הראיות, מן הראוי שהבקשה תידון בפני מותב אחר.

ביום 7.1.21 דחתה כב' השופטת גרינברג בקשת ההגנה לקבל את הסרטונים, וקבעה כי "**אין בסרטוני האבטחה כדי להועיל להגנה, ויכול אף שיש בהם, כדי להזים הטענה לריענון עדות פסול**".

מיד לאחר החלטת כב' השופטת גרינברג, הגיש ב"כ המבקש הבקשה שבפניי.

בבקשה נטען, כי ע"ת/2 הינה חברתה של המתלוננת, לא היתה עדה לאירועי האישומים ועדותה נועדה לחזק את גרסת המתלוננת. לטענת הסנגור, עדה זו העידה בדיון ביום 8.11.20, התגלתה כעדה בלתי מהימנה ולטענתו ריענון העדה שנעשה על ידי ב"כ המשיבה בנוכחות המתלוננת.

ב"כ המבקש הפנה להחלטת כב' השופטת גרינברג וטען כי על אף דחיית בקשתו והקביעה כי אין בסרטונים לסייע להגנה, הרי שמההחלטה עולה בבירור כי עדות העדות זוהמה. נימק כי במשך כרבע שעה ועד לבואו של ב"כ המבקש, נערך לעדה ריענון בנוכחותה של המתלוננת בתיק, כשלטענתו, הדבר פסול ובניגוד לסעיף 7(2) להנחיית פרקליט המדינה הקובע כי "ראיון עד יתקיים עם כל עד בנפרד".

ב"כ המבקש טען כי החלטת כב' השופטת גרינברג מאששת הלכה למעשה את טענת ההגנה לפיה נערך ראיון עד במשותף לשתי העדות במסדרון בית המשפט ו"שנייה" לפני תחילת העדות.

ב"כ המבקש חלק על מסקנתה של כב' השופטת גרינברג לפיה אין חשש לזיהום עדויות משנוהל ריענון לעדה מבלי לקרוא ישירות מהדפים או לעיין בהם, זאת כאשר מדובר בתובעת הבקיא בתיק, מכירה היטב את העדויות, התכוננה היטב לדיון ומוכנה לחקירות ראשיות וחוזרות של העדה. הסנגור הוסיף כי מסקנה זו אינה מקובלת על ההגנה. לגישתו, משמצאה התובעת לשוחח עם העדה וחזקה כי דבריה רלוונטיות לעדות העדה, אסור היה לדברים להיאמר באוזניה של המתלוננת בתיק.

עוד חלק ב"כ המבקש על מסקנת כב' השופטת גרינברג לפיה ריענון העדה שנעשה באוזניה של המתלוננת, אינו יכול להוביל לזיהום העדויות ככל ולא פנתה התובעת ישירות למתלוננת.

ב"כ המבקש הוסיף כי המשיבה טענה שדיברה עם כל עדה בנפרד, והכחישה כי דיברה עם העדה בנוכחות המתלוננת, אך טענה זו נסתרה בהחלטת כב' השופטת גרינברג.

לטענת ב"כ המבקש, אין זה תפקידה של ההגנה ולא של בית המשפט לנחש את תוכן הדברים שעלה בשיחה בנוכחות העדה והמתלוננת. והוסיף, כי כלל ידוע בפסיקה שביטול כתב אישום אינו דורש בהכרח זדון מצד הרשות ודי בהתנהלות אשר עלולה לגרום לעיוות דין למבקש.

ב"כ המבקש הוסיף כי הדברים מקבלים חומרה נוספת כשמדובר בריענון עדה בפני המתלוננת, שעה ששתייהן חברות, עדות מעוניינות, כשהעדויות לא נשמעו ברצף בבית המשפט משיקולי זמן. לטענתו, מצב דברים זה אינו מאפשר ניהול הליך הוגן לנאשם.

עוד הוסיף ב"כ המבקש כי מדובר בעדות יחידה של המתלוננת, שנמצאת בהליך גירושין סבוך עם המבקש, כאשר לעדות יחידה זו ישנו ניסיון להביא כחזוק את עדותה של העדה אשר ריענונה נעשה בנוכחות המתלוננת.

על כן, לטענת ב"כ המבקש, היה על המשיבה לנהוג בגישת בית שמאי בכל הקשור לריענון העדות ובכך כשלה.

כמו כן הוסיף, כי מדובר בכתב אישום העוסק בדקויות ואשר אף אם היה מתקבל כראה וקדש, מתאר הוא, בהינתן תשובת המבקש לאישום, לכל היותר זוטי דברים. במצב בו מבוססת הגנת המבקש בין היתר על טענת זוטי דברים בשל

הקו הדק המפריד בין המותר לאסור ביחסי בעל ואישה, הרי שמקל וחומר נדרש מהמשיבה לשמור על טוהר ההליך.

תגובת המשיבה

בתגובתה ציינה המשיבה כי לאחר קבלת החלטת כב' השופטת גרינברג כאמור, בעניין סרטון מצלמות האבטחה של בית המשפט, בחר ב"כ המבקש לטעון כנגד ההחלטה תוך מתן פרשנות לדברי כב' השופטת גרינברג ללא שצפה בסרטון.

המשיבה הפנתה להחלטת כב' השופטת גרינברג ובמיוחד לסעיף 7 להחלטה, שם נקבע כי "כל אחת מהעדות שוחחה עם התובעת דקות ארוכות לבדה. גם במפגש המשולש, שנערך לאחר מכן, למשך שניות ספורות, לא נצפתה התובעת משוחחת סימולטנית עם השתיים, כל שכן, כאמור, לא מקריאה או מעיינת בדפים".

המשיבה ציינה כי החלטת כב' השופטת גרינברג דוחה את טענות המבקש, תוך שצוין כי היה על בקשה מעין זו אשר העלה ב"כ המבקש, להישען על נקודת אחיזה ממשית, תוך הפניה לפסיקה עדכנית רלוונטית.

המשיבה הוסיפה כי מועד הגשת הבקשה דנן הינו תמוה בעיניה שכן בהגשתה למעשה מטיל ב"כ המבקש דופי אף בהחלטות בית משפט.

המשיבה מסרה כי ע"ת/2 העידה ונחקרה ע"י ב"כ המבקש בעניין הכנתה לעדות ובתשובתה מסרה העדה את הפרטים בדיוק כפי שמשתקפים מהסרטון (עמ' 21 לפר').

המשיבה הוסיפה כי הדברים שצוינו בהחלטת כב' השופטת גרינברג אף נתמכים בגרסת ע"ת/2, בעניין ההתרחשות בזמן אמת באירוע.

המשיבה ציינה, למעלה מן הצורך, ולשם השלמת התמונה הכללית יוכל ב"כ המבקש לחקור סביב נושא זה אף את המתלוננת בדיון הקבוע ליום 14.1.21.

לעניין האמור בסעיף 11 לבקשת המבקש, בדבר אי שמיעת עדותה של המתלוננת באותו מועד בו נשמעה עדותה של ע"ת/2, ציינה המשיבה כי בית המשפט קבע את סדר הזמנים והעדת העדים ואין הדבר היה נתון לשליטתה.

המשיבה הוסיפה כי ככל שב"כ המבקש מבקש להוסיף ולהיאחז בטענותיו באשר להתנהלותה, יעלה טענות אלה בשלב הסיכומים, לאחר שבית המשפט ייחשף לכלל הראיות.

לאור האמור לעיל, עתרה המשיבה לדחות הבקשה על הסף.

תגובת ב"כ המבקש לתגובת המשיבה

ב"כ המבקש הגיש תגובה לתגובת המשיבה, ובה טען כי בעתירת המשיבה לכך כי בית המשפט יחליט לאחר שמיעת עדות המתלוננת יש לאיין את בקשתו, אשר עוסקת בזיהומה של אותה עדות.

ב"כ המבקש חזר על טענותיו בדבר זיהום העדויות וכי נערך להן ריענון אחת בנוכחותה של השנייה.

ב"כ המבקש גרס כי סעיף 149(10) לחסד"פ עוסק בביטול כתב אישום מקום שניהולו של ההליך חותר תחת עקרונות צדק והגינות, ונועד למנוע אפשרות של טעות אליה ייפול בשוגג בית משפט, זאת כאשר המשך ניהולו של המשפט סותר עקרונות צדק והגינות.

ב"כ המבקש חזר וטען בכל הנוגע להכנת העדות או ריענון. עוד טען ב"כ המבקש לעניין גרסתה של ע"ת/2 בדבר המפגש עם המתלוננת והכנתן לעדות. וכן הוסיף כי המשיבה בתשובתה חוזרת ומאששת את טענת ההגנה לפיה היא חוששת מקבלת הבקשה. ציין כי המשיבה מתנגדת לבקשה ומבקשת לעקוף את סעיף 149(10) המתייחס לביטול כתב אישום ללא קשר לשאלת האשמה, בכך שתנסה לשכנע את בית המשפט - בדבר אשמתו של המבקש - באמצעות ראיות, שלטענת ב"כ המבקש, יש חשש מבורר כי הן מזהמות.

דין והכרעה

לאחר שעיינתי בבקשות ובתגובות וכן בהחלטת כב' השופטת גרינברג, נחה דעתי כי דין הבקשה להידחות.

דוקטרינת ההגנה מן הצדק מעוגנת בסעיף 149(10) בחסד"פ ומקנה לבית המשפט סמכות להורות, בין היתר, על ביטול כתב אישום מקום בו הגשתו או ניהולו של ההליך הפלילי, עומדים בסתירה מהותית לעקרונות של צדק והגינות משפטית.

בע"פ 4855/02 מדינת ישראל נ' דר' איתמר בורוביץ, פד"י נט(6) 776, נקבע מבחן תלת-שלבי להחלת ההגנה מן הצדק: **"בשלב הראשון על בית-המשפט לזהות את הפגמים שנפלו בהליכים שננקטו בעניינו של הנאשם ולעמוד על עוצמתם במנותק משאלת אשמתו או חפותו. בשלב השני על בית-המשפט לבחון אם בקיומו של ההליך הפלילי חרף הפגמים יש משום פגיעה חריפה בתחושת הצדק וההגינות ... בשלב השלישי, מששוכנע בית-המשפט כי קיומו של ההליך אכן כרוך בפגיעה חריפה בתחושת הצדק וההגינות, עליו לבחון אם לא ניתן לרפא את הפגמים שנתגלו באמצעים מתונים ומידתיים יותר מאשר ביטולו של כתב-האישום."**

אי קיומו של שלב מוקדם מייתר את בחינת השלב הבא, שכן: **"שלב זיהוי הפגם ובחינת עצמתו, שלב האיזון בין האינטרסים ושלב הסעד הראוי. מדובר בשלבים המורכבים זה על גבי זה, שהתקיימותו של המוקדם בהם הוא**

תנאי ליישום השלב הבא אחריו.

(ר' ישגב נקדימון, הגנה מן הצדק, פרק רביעי, מיפת לבורוביץ': הרחבת המבחן להחלת ה"הגנה מן הצדק, נבו הוצאה לאור, מהדורה שניה, תשס"ט-2009, עמ' 69).

הלכה זו נותרה בעינה גם לאחר עיגון דוקטרינת ההגנה מן הצדק במסגרת סעיף 149(10) לחסד"פ.

לצורך בחינת השלב הראשון אציין כי התנהלות המשיבה בכל הקשור לריענון או הכנת העדה והמתלוננת נבחנה על ידי כב' השופטת מרב גרינברג במסגרת החלטתה.

כב' השופטת גרינברג סקרה את תכני הסרטונים וסדר האירועים כפי שנצפו והגיעה למסקנה כי **"אין בסרטוני האבטחה כדי להועיל להגנה, ויכול אף שיש בהם, כדי להזים הטענה לריענון עדות פסול"**.

עיון בטענות ב"כ המבקש מלמד כי מדובר במעין "ערעור" על החלטת כב' השופטת גרינברג, וברי כי אין זה המותב ו/או ההליך המתאים לשם ערעור שכזה.

קביעותיה, התרשמותה ומסקנותיה של כב' השופטת גרינברג, כפי שצוינו בהחלטה, עומדים בעינם.

משכך, שוכנעתי כי לא קיים פגם בהליך כנגד הנאשם - בהקשר של ריענון העדות.

כאמור, אי קיומו של תנאי, מיותר בחינת התנאים השני והשלישי, להחלת דוקטרינת ההגנה מן הצדק.

יצוין כי ביום 8.11.20 ב"כ המבקש חקר את ע"ת/2 בעניין הכנתה לעדות על ידי ב"כ המשיבה, העדה אכן תיארה סיטואציה דומה לזו שתוארה על ידי כב' השופטת גרינברג בהחלטה.

כמו כן, בידי ב"כ המבקש האפשרות לחקור את המתלוננת בנושא, בעת שמיעת עדותה בבית המשפט.

למעלה מן הצורך אציין, בעניין טענותיו של ב"כ המבקש באשר למהימנותה של ע"ת/2, שמהימנות העדים ומשקל עדותם נקבעים על ידי בית המשפט במסגרת הכרעת הדין, לכשתינתן.

לא מצאתי להתייחס לטענה בדבר זוטי דברים שנטענה על ידי ב"כ המבקש בסיפא בקשתו, בסעיף 14, טענה שלא נומקה ולא נתמכה או התבססה על ידי פסיקה כיאות, אלא נטענה בצורה כללית ובשפה רפה.

לאור כל האמור לעיל הבקשה נדחית.

המזכירות תשלח עותק ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, כ"ח טבת תשפ"א, 12 ינואר 2021, בהעדר
הצדדים.